

EVA IBBOTSON

Šuo
ir jo
berniukas

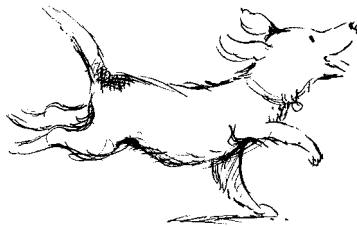

ŠUO IR JO
BERNIUKAS

UDK 821.111-93
Ib-03

Versta iš:
Eva Ibbotson
ONE DOG AND HIS BOY
Marion Lloyd Books, London,
2011

Milei, Hugui ir Hildingui,
trims labai svarbiems šunims

Knygos leidybą remia Lietuvos kultūros taryba

© Tekstas, Eva Ibbotson, 2011

© Iliustracijos, Sharon Rentta, 2011

Pirmą kartą anglų kalba 2011 metais Didžiojoje Britanijoje pavadinimu

One Dog and His Boy išleido *Marion Lloyd Books*,
Scholastic Children's Books leidybos ženklas.

Išleista susitarus su *Scholastic Children's Books*.

Iliustracijos naudojamos susitarus su *Scholastic Inc*.

Visos teisės saugomos.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Danguolė Žalytė, 2015

© Viršelio iliustracija ir dizainas, Marius Zavadskis, 2015

© Leidykla „Nieko rimto“, 2015

© VšĮ „Menų valtytis“, 2015

ISBN 978-609-441-332-2

Eva Ibbotson

ŠUO IR JO BERNIUKAS

Iliustravo Sharon Rentta
Viršelio dailininkas Marius Zavadskis
Iš anglų kalbos vertė Danguolė Žalytė

Vilnius
2015

Turiny s

1. Halo gimtadienis	5
2. „Augintiniai be rūpesčių“	16
3. Totnamo terjeras	30
4. Halas renkasi	39
5. Pirmoji diena	46
6. Apgaulė	57
7. Sielvartas	63
8. Namas prie jūros	71
9. Šuns gelbėjimas	75
10. Penketukas	86
11. Halas dingio	98
12. Mergatroidų giminės vestuvės	108
13. Seklių agentūra	121
14. Nini	128
15. Greistoko globos namai	141
16. Sproketas sulaukia skambučio	149
17. Hanė ant kalvos	154
18. Šiukšlintojas	161
19. Pėdsekiai	171
20. Otas prisimena	184
21. Paskutinis kelionės etapas	194
22. Jūra, jūra!	199
23. Šunys grįžta	205
24. Albina gerinasi	215
25. Kas nutiko Karkeriams	220

1

Halo gimtadienis

Halas visada norėjo tik šuns.

Jis norėjo šuns paskutinio gimtadienio, ankstesnio gimtadienio ir Kalėdų proga, o dabar, artėjant dar vienam gimtadieniui, šuns troško žūt būtina. Jis skaitydavo apie šunis ir sapnuodavo šunis; žinojo, kaip juos šerti ir dresuoti. Bet kaskart, kai paprašydavo mamos šuns, ji liepdavo jam nekvailioti.

– Kaip mes galime laikyti šunį? Pagalvok apie netvarką: plaukai ant kilimo, subraižytos durys, o smarvė... Jau nekalbu apie balas ant grindų, – sakydavo Albina Fenton krūptelėdama.

O kai Halas pažadėjo žiūrėti, kad šuo nedvoktų, ir dažnai vesti jį į lauką, kad nebūtų balų, ji užsigavo.

– Turi tokius gražius namus, – pareiškė sūnui. – Maniau, būsi dėkingas.

Iš dalies tai buvo tiesa. Halo tėvai – turtingi; gyveno didžiuliam šiuolaikiškame priemiesčio name su tokiais storais kilimais, kad juose nugrimzdavo kojos, ir su šilkinėmis užuolaidomis, kurios šlavė grindis. Garaže stovėjo trys nauji automobiliai: vienas Albinai, vienas jos vyrui ir vienas tarnaiti, kuriuo ji vežiodavo Halą į mokyklą. Vonios kambariai buvo penki, su auksiniais čiaupais, reguliuojamo stiprumo srovės dušais ir sauna. Virtuvėje užė ir gaudė įvairiausi prietaisai, skirtingo galingumo sulčiaspaudės ir kavavirės, o vidaus kiemas buvo išklotas marmuru, pagal užsakymą atvežtu iš Italijos.

Bet visame name nebuvo nė vieno gyvo padaro. Nei mažiausio vabalėlio, nei gležniausio vorelio, nei baikščiausios pelės. Tuo rūpinosi Albina Fenton ir nuolat besikeičiančios tarnaitės. Sode nebuvo gėlių, tik grėbtytas žvyras – nes gėlės reiškia žemę, taigi ir purvą.

Halas žinojo, kad tikėtis paika, ir vis dėlto nusprendė pabandyti paskutinį kartą. Likus trimis dienoms iki dešimtojo gimtadienio, jis atsikėlė anksti ir nutipeno sodriai mėlynu kilimu, kuris kitą savaitę bus pakeistas,

nes mėlyna spalva, pasak motinos, išėjo iš mados. Halas pasakė, kad jam patinka mėlyna, bet motina tik su gailėsčiu nusišypsojo kaip visada, kai jis leptelėdavo kvailystę.

Jis išjungė naktinę skraidančiosios lėkštės pavidalo lempą ir ėmė svarstyti, kodėl taip blogai miega jos apšviestas, kaip ir anksčiau, kai lempa buvo dangoraižio formos.

Paskui Halas nuėjo į vonios kambarį ir stropiai nusi-prausė, žiūrėdamas, kad nieko nepraleistų, itin uoliai išsivalė dantis elektriniu šepetuku ir pasipurškė burną aukšto slėgio burnos gaivikliu, pritaisytu prie sienos.

Norėjo, kad viskas būtų kaip reikiant, prieš rašydamas raštelį mamai, nes tai svarbu. Jei ji pastebės, pavyks, o jei ne...

Taigi dabar jis atsisėdo prie savo pagal užsakymą suprojektuoto rašomojo stalo, susirado rašiklį ir lapą popieriaus su pavarde ir adresu, nes tėvai nepakenčia nevalyvumo, ir labai labai rūpestingai išvedžiojo:

AR NEGALĖČIAU GIMIMO DIENOS PROGA
GAUTI ŠUNS? LABAI PRAŠAU.

Perrašė tris kartus, nes norėjo, kad rašysena būtų tikrai graži, – tėvai atsiėmė ją iš paskutinės mokyklos,

Ibbotson, Eva

Ib-03 Šuo ir jo berniukas: [apysaka] / Ibbotson, Eva; iš anglų kalbos vertė Danguolė Žalytė; iliustravo Sharon Rentta; viršelio dailininkas Marius Zavadskis. – Vilnius: Nieko rimto, 2015. – 232 p.: iliustr.

Eva Ibbotson (1925–2010) – Austrijoje gimusi britų rašytoja, už savo knygas vaikams nominuota prestižiniams Jungtinės Karalystės apdovanojimams – Karnegio medaliui ir „Nestle Smarties“ knygų prizui. „Šuo ir jo berniukas“ – viena paskutinių rašytojos knygų, kurioje puikiai atsispindi autorės meilė gamtai ir kritika godumui bei materialinių turtų pervertinimui. 10-ojo gimtadienio proga turtingi tėvai Halui pagaliau sutinka padovanoti ilgai trokštą šunį, bet iš tiesų jį apgauna ir išnuomoja šuniuką tik savaitgaliui. Kaip tokia išdavystė paveiks Halą ir ką daryti, kai netenki geriausio draugo?

Redaktorė Giedrė Kmitienė
Korektorė Vitalija Vanagaitė
Maketavo „Nieko rimto“ dizaino grupė
Tiražas 2000 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Tarpduryje pasirodė mažas baltas padarėlis. Valandėlę Šlakelis stovėjo ir dairėsi. Paskui kaip kulka šovė per visą kambarį prie Halo. Beveik tą pačią akimirką Halas puolė ant kelių ir išskėtė rankas.

– Aš tau sakiau! – sušuko jis. – Sakiau, kad žinosiu. Sakiau tau, kad abu žinosim!

Tie gyvūnai – vienos bėdos, sako suaugusieji. Nuolatinis šurmuly, purvas, netvarka, sugrauzti baldai... Ne išimtis ir Halo tėvai.

Tačiau šuo – tikras draugas. Ir didžiausia Halo svajonė. Berniukas sako, kad atpažins tą tobulą, sau skirtą šunį vos į jį pažvelgęs. Ir mylės savo naująjį draugą amžinai.

Po atkaklių sūnaus prašymų Halo tėvai nusprendė, kad šunį paprasčiau išsinuomoti savaitgaliui – vis tiek vaikui greitai pabos. Tačiau kaip jie klydo!

www.niekorimto.lt

Akcijos ir ypatingi pasiūlymai

Tik internetu

ISBN 978-609-441-332-2

9 786094 413322